

Побратими, Рідну Українську Національну Віру, Проповідуйте!

САМОВУТНЯ УКРАЇНА

РІДНА УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА
• ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ •

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC.

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

UNITED STATES OF AMERICA — CANADA

Дажбоже, Ти Святий Дух народу мого.

"РУНВіра-самобуття українське розуміння Єдиного і Всюдисущого Бога, і хай світитиметься їм "я Його Дажбог",
"Мала Віра", 29, 151

"Встала Правда в жилах Дажбожого Внука", (Слово про поход Ігоря). Дажбожий Внук-Народ Український.

№ 152 СЕРПЕНЬ

10.979 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання 14-ий.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО:

1. Православ'єм Грецької Віри в Україні-Русі плекався тип людини рабської, яка охоче вмерла за православ'я, не дбаючи про державне життя своєї Батьківщини.
2. У архиєреїв були ключі від Раю і Пекла.
3. За які церковні провини єреї карали і проклинали рабів православ'я грецької віри- витяги з старого Церковного Кодексу.
4. Як творився культ ідола (хреста): євангелісти

у церквах хреста не мають, вважаючи, що поклонятися образу (творінню) єрейському "Євангелія" не вчить християн.

5. Коли і як в степах України появились перші Косацькі вершники? І чому вони були у шаравах?

6. Московія, як вірна вислужниця Орди, почне багатіти і міцніти. Єреї православ'я у церквах моляться за військо хана Батия, і вчать православних любити рідну церкву ...

Продовження. Початок у Числах 115-151.

165. НА НАДДНІПРЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ (РУСІ) КНЯЗІ І БОЯРИ (їх було декілька сотень перед приходом Батия) стали поміщиками. Вони підлегли татарам і єпископам. Єпископи тепер живуть, як феодалі: вони власники родючих земель, рік, лісів, великих стад. На їхніх маєтках працюють раби православ'я грецької церкви. Раби звуться "церковними людьми". Поміщики догоджають єпископам, архимандритам і попам, які користуються особливими привілеями отриманими від хана. До-

годжають, бо бояться: у ханських наказах (ярликах) зазначено, що карається смертю той, хто проявляє ворожість до православ'я грецької церкви. Єреї, маючи розкішне життя і побожних рабів церковних, біля кивотів славлять владу ханську. Якщо дивитися з погляду церковної перемоги, то тепер в Україні (Русі) тріумфує християнство: у руках єпископів зосереджена велика влада. Єпископи судять і карають побожних православних. Ніхто такої сили не має, як вони: у них ключі від раю, пекла, земних розкошів і монголь-

ських наказів.

166. ВОНИ (ЄПИСКОПИ І ПОПИ), ПІДТРИМАНІ ТАТАРО-МОНГОЛЬСЬКОЮ ВЛАДОЮ, формують в Україні (Русі) тип людини їм вигідний. Тип, який сам себе поневолює побожною рабськістю, ніколи про це не думаючи. Вони навчили українців все хрестити — і українці (не думаючи) все хрестять: хліб, подушку, вікна, двері, рот (під час поцілунку), дитину, яку кладуть спати.

Не зважаючи на єрейські тор-

тури, ще в людей України (Русі) залишилися ознаки самовизначення — ще є обожнення Рідних Предків. Вони печуть хліб (калач) присвячений Родові, з кореня Якого походять. І відзначають свято Родової Вічності, Цілісно ст.и. Щоб піп не кляв їх, вони хрестять калач (і всю трапезу) перед врочистим споживанням.

У церквах попи і єпископи поголосили наказ: "Той, хто хрестить трапезу присвячену не церкві, не Христові, а родові своєму (Предкам своїм), хай буде проклятий. Анатема йому!" Читаючи цей закон — закон християнської України (Русі), бачу, що дім неволі, який рабами названий рідною церквою, викорінював почуття української окремішності, почуття єднання з Прародителями своїми. І творив людей православного рабства таких, які живуть, не знаючи ні національного імені свого, ні походження свого.

167. ТЕ, ЩО ВІЛЬНО УТВЕРДЖУВАЛОСЯ ТИСЯЧОЛІТТЯМИ і ввійшло, як кажуть "у кров і плоть", і стало інстинктом самобутності, високоморальний народ береже, як святість, як душу й обличчя свого "я". Ідуть діти від хати до хати: ідуть посипальники. Зайшовши у хату, співають "Уроди, Боже, жито, пшеницю, жито, пшеницю, всяку пащеницю".

У церковній історії християнської України (Русі) написано: "Хай буде проклятий той, хто колядує, співає "уро́ди Боже, жито, пшеницю": такий грішник повинен три роки жити на воді й хлібі, гріхи тяжкі покутувати. Бо колядування походить від скотини, а не від людини".

Прийшла весна "весела, щедра, мила". Ідуть бабусі з внучками, несуть квіти, писанки, вар. Біля могили сідає родина: коли вона говорить про родинні коріння, їй потрібна незалежність від всіх посторонніх людей. Бабусі оповідають внучкам про добрі діла Прародителів. "І хай буде проклятий

той, хто весною несе писанки і їство на могили предків своїх, поганські, язичеські ідолопочитання здійснюючи".

168. "ВИ БУЛИ ВАРВАРАМИ, НЕЧИСТИВЦЯМИ, жили у тьмі розпусти і беззаконія. І прийшли греки преподобні, і гречеською вірою "просіяша житіє Русі". Щоб ті, принесені греками мудрощі, скарби освіти і моралі були зрозумілішими, їх точно перекладаю з церковної (старо-болгарської мови) на українську мову. І тут подаю:

"У того, хто три рази одружувався, не можна проскури брати, а хто бере, той грішить, і має прийти і попросити відпущення гріхів". "Перед хрещенням дитини, мати не повинна їсти вісім днів ні м'яса, ні масла. І ніхто не повинен їсти разом з тією жінкою, яка народила дитину, вона нечиста. А коли вона нечиста, то їй неможливо пекти проскуру, цілувати євангелію, ікону чи хреста".

"А хто нехотя упусти́ть на долівку кусник проскури чи вино пролле, то 12 поклонів повинен зробити ранком і 12 вечером. А хто в церкві з сусідом говорить, тому кара — 100 поклонів". "А хто неприхильно говорить про Євангелії, тому анатема!" "А хто двома пальцями не хреститься, хай буде проклятий". "А хто не хреститься хресто-образно, хай буде проклятий!" "А хто цілує місяць, або співає про місяць, хай буде проклятий!"

169. "ХТО ПІД ЧАС ПРИЧАЩАННЯ, ВИНО З РОТА НА ДОЛІВКУ ПУСТИТЬ, 40 днів посту на хлібі й воді". "А коли православний у сні блудить, то має попа покликати, щоб простив гріхи". "Хто з жінкою має статете життя у п'ятницю, суботу чи неділю, в того народиться розбійник, або розпусник, і такі родителі повинні два роки щодня бити по сто 100 поклонів перед святими іконами".

"А хто у піст сміється, грає на сопілці, тому 300 поклонів відбити перед святими іконами". "А хто має вдома свою каплицю, то в ній не має права дитину хрестити, повинен нести до собору". "А той, кому голову стрижуть, вводячи у стан монаха, повинен співати "памилуй мене Господи".

Радуйся і веселися християнська Україна (Русь) і християнськими законами церкви грецької просвітися — але ж людині Бог дав розум?! І розум світлий і чесний, читаючи голошені у церквах (і тут мною перелічені) закони і кари, бачить, що вони втілюють у собі варварські шаманські ритуали, дарма що названі вони просвітительськими. У них тьма проклять. У них марення шаманського безглуздя. У них варварське візантійське ставлення до жінки, яка стала матір'ю. У них тьма нещастя, в яку впала Україна (Русь) названа християнською!

170. 1261 РІК. МУСУЛЬМАНІН-ХАН БЕРКЕ МАЄ В САРАЇ ЄПІСКОПА МИТРОФАНА. Єпископ приймає попівські скарги на тих українських поміщиків, які байдуже ставляться до законів голошених у церкві православній. І відважуються пасти скот на толоках церковних. І рибу ловити у озері чи в річці, що належать єпископові.

Хан Берке бачачи, що в Україні (Русі) найвірнішими оборонцями його влади є служителі православної, оголошує, що "не буде пощади тому, хто неприхильно ставиться до попа". Він звільняє від будь-яких данин "архимандритів, ігуменів, попів, діаконів, монахів, крилошан і всю священну причету". ("П.С.Р. Л.", том 10, стор. 142).

З Московитії прибули до хана Берке на поклон Кирило (Київський митрополит) і князь Олек

сандер Невський. Хан їм сказав, що будує новий Сарай. Митрополит Кирило знав, що град, де

житиме хан (цар), буде зватися Царицин. Царицин на Волзі — нова столиця Татаро-Монгольської орди.

171. КИЇВ. КУПЦІ ПРИБУЛИ З ВАРЯГІЙ ОПОВІДАЮТЬ, що литовський князь Мендовт вдруге відрікся від християнства: не хоче, щоб була Литва християнською. Він знає, що в Україні (Русі) церква православна не служить народові, а його гнобителям (монголам). Він каже, що має рідну батьківську віру. Не буде міняти совісти своєї.

З Києва до Ярослава (біля Костроми) прибув красномовний монах Зосим. І рече, що бачить у вірі мусульманській відсутність церковного ідолопоклонства.

(У 1261 році монахи спіймали монаха Зосима і ножем закололи: тіло викинули собакам. Літописець написав, що "Зосим отвержеся Христа і бисть бесерменін, вступі в прелесть лжого пророка Махмета". Монахи убили Зосима, бо він безвладний бусурмен, а за хана Берке монахи у церквах моляться, бо він владний бусурмен).

172. У СЕЛИЩІ УСТЮЗІ (на Московитії) татарин Буга (збирач данини) знатних дівичь любив, уживаючи силу. Коли він силою взяв боярину Марію, устюзани хотіли його покарати. Прийшов піп. Татарин Буга вигукнув: "Хрещусь! Хрещусь!" І злочини були йому пробачені.

"Літопис Архангельський" пише, що знатний татарин Буга став "руським православним". І було йому дане ім'я Іван. І він поставив церкву Іоана Предтечі; селище, де ця церква стоїть, зветься Сокологорою.

1263 рік. У хана Берке пирує князь Олександр Невський два місяці. Щоб ханові ще ліпше подобатися, він час від часу вживає татарські слова. І оповідає йому про своїх чотирьох синів. Невський має вдачу раба жорстоко-

го, та вигляд у нього величний, миловидний він, рослий, гострозорий. Розболівся він, пируючи, і помер 13 листопада. Був привезений з Орди до Володимира на Клязьмі; похований у церкві Богородиці. Його сини Василій, Дмитрій, Андрій і Данило, дякуючи батькові, мають велике довір'я в Орді.

173. 1264 РІК. ВІДВАЖНИЙ, МУДРИЙ І ВЛАДНИЙ ЦАР ДАНИЛО ГАЛИЦЬКИЙ ПОМЕР. Похований у Холмі в церкві Успення Богоматері. Помер, бачачи "катастрофу своїх плянів": Орда, знаючи, що він підтримує не патріярха, а папу, "розвалила оборонні мури Львова, Володимира, Луцька". Папи обіцяної допомоги йому не дали. Підтримки від попів православія він не мав. Історик юніатської церкви, написав, що "Данило помер юніатом". Є важливіше те, що він помер царем України (Русі), який боровся за її велич і славу, і був зраджений Візантією і Римом.

Він виступав проти "татарської зверхності". "Під татарською зверхністю громади виступають зо-

всім вільно й автономно, немає ані сліду татарських залог, наставників-баскаків, або чогось такого. Обов'язок давати данину ("орати пшеницю і просо", як каже літописець) мабуть не був дуже обтяжливим", "Земля розсипається на дрібні городські громади, не з'єднані між собою тривкішою організацією (скільки можна судити з скупих оповідань літописи), окрім спільності і солідарності інтересів певної хвилі. З дуже слабкою політичною властю, з повною перевагою самоуправної громади", (М. Грушевський, "І. У. Р.", Том 3, стор. 159).

174. ПРАВОСЛАВІЄ ГРЕЦЬКОЇ ЦЕРКВИ заволоділо душею і розумом людей України (Русі). Вони утратили почуття національної окремішності, гордості. У них відібране їхнє минуле. Їм заборонено мати своє сучасне. Вони стали

стадом людей, які не знають звідки вони, хто вони і чий вони? На питання "хто ти?", українець відповідає "православний", "з якого ти роду?" "З роду Адама і Єви". "Хто твій прародитель?" "Яфет". "Чий ти?" "Татарський". "Яка в тебе церква?" "Грецька православна". "Якою мовою говориш?" "Холопською, у церкві є мова божественна, чужа, не з моїм холопським умом святі писання читати". "Кому ти служиш?" "Татарам і попові". "Є у вас князь, цар рідний?" "Немає, піп каже, що всяка влада Богом дана. Яка тоді різниця — чужий чи рідний цар".

У хатах найдобріша в світі їжа — паляниці, молоко, сир, масло, солодковода риба, мед, горіхи, гриби, овочі, сите м'ясиво. На стінах — образи святих греків і юдеїв. На вулиці пісня: "Ой, наступили та чорнії хмари. Дівчатоньки, як маківки, беруть вас татари".

175. ПІП ФЕОДОСІЙ ДАЄ ХРЕСТИКИ дівчатам, благословляє, "Богові боже, кесареві — кесареве". Дівчата у вінках, сумні, як на похоронах: від сліз очі попідпухали. Тужать матері. Діди старі, як світ, стоять мовчки, з їхніх очей котяться сльози; батьки не знають, де себе подіти.

"Та хто ж тобі, весілля справлятиме, та хто ж тобі придане даватиме? Та хто ж буде друзками, хто ж буде гільце вити? Де ж ти будеш жити? З яких країв тебе виглядати? Та коли ж ти повернешся до рідної хати?" (Так родилася українська народна пісня).

Піп Феодосій підкликає дівчаток, щоб вони цілували хреста. І говорить високі слова про святе православ'є. Хреста до неба піднімає, молиться натхненно: "Радуйся, раб і слуга Пречистой Божіей Матері, ібо она возлюбила тебя. Радуйтесь просвещенніе православієм!" У попа одяг пишний і слово пишне. Він, як півбог.

Татаро-монгольська орда не задовольнялася пшеницею, просом, скотом. Вона торгувала людьми.

На рабських ринках Генуї високо цінуються русокосі українські дівчата привезені татарами. Їх купують араби для гаремів. "Татари брали в орду щодесятого хлопця і щодесяту дівчину, а хто не міг дані платити, того або вбивали, або брали в орду", (Г. Лужницький, стор. 112).

176. КОЛИ СТЕПОВОЮ ДОРОГОЮ НА ВОЗАХ ВЕЗЛИ ДІВЧАТ ДО МІСТА, де їх звозять перед відправленням в Орду, несподівано налетіли вершники. Побили по па і старосту. І забрали дівчат з собою. І зникли у степах — вершників не можна догнати і втекти від них неможна. Вони зникли у безмежному степовому буйновіллі. Вони вибранці степу. Степ виколихує в них відвагу і вчить їх бути вільними. І степ обороняє їх: коли треба, вони тонуть по гриві кінські у хвилястих високих шовкових травах.

Вершники привезли дівчат у таємниче лісове царство. І тут дівчата чують — грає сопілка. І лунає рідна пісня: "Ой, засвічу я свічу та пошлю до Бога. Та, щоб йому миленькому щаслива дорога! Ой, засвіти дівчинонько воскову свічку, нехай же я перебреду цю биструю річку!"

"То ви не газаги-розбійники татари?" — зраділи дівчата. "Ми косаки-запорожці. Бачиш, у нас коси. У газагів чубів немає. І душі такої немає". Косаки подарили світлооким степовим богиням шовкові вбрання злотою ткани, горіхів їм дали, поставили біля їх дзбаночки з пахощами арабськими, дали їм золоті сережки, перстені, стрічки сині, золотисті, білі, червоні, зелені.

177. І ДІВЧАТА В ЛІСІ ДОВІДАЛИСЯ, що їх тут ні татари, ні старости, ні попи не знайдуть. І вони матерям вісточку пошлють, що: "живі й здорові, не плач мамо, не журися. З нами косаченьки, як рідні серденьки".

Волхв Богомир у тихому лісовому царстві біля многовікового

Діда-Дуба коренастого, благословляє молодят, щоб любилися і плодилися. Він каже: "Ми еси внуки Дажбожі, походимо з доброго коріння, у нас будуть гарні діти — праведне насіння". І коли появлялися діти, тоді юні матері з мужами своїми і з дітьми ішли у степи — просилися на працю до поміщика. Або ішли до Києва, ставили півземлянки і риболовили, чимбарювали, ковалювали, помагали чужоземним купцям з човнів виносити крам, на Поділ возити.

Попи і старости доносили татарському баскакові, що "газагі", що забрали дівчат, були одягнені, як турки: у сині, червоні, зелені шаравари, підперезані широкими шовковими поясами. І татари устійнили, що в степах діють "газагі".

У Києві купці говорили, що невідомі люди біля Дніпра, там де Пороги, оточили їх і взяли у них данину: тканини, пахощі, золоті вироби, і побажали їм доброї дороги.

178. М. ФАСМЕР ("Етимологічний словник російського язика", Москва, 1967 рік), т. 2, стор. 158) пояснює, що "древне руське слово "козак" значить "батрак", і такі пояснення слова "козак" дають А. Г. Преображенський, В. Даль. Їм не було відомо, що татарське слово "газаг" вимовлене, як "казак" нічого спільного не має з словом "косак".

Монгольське слово "алдар", що значить "слава" фонетично подібне до грецького "алтар" (жертвник), і така є подібність між словом "газаг" (казак) і "косак". Є московський князь Василь Темний. І М. Фасмер може доводити, що князь був "темний", або "сліпий", і тому так був названий. Монгольське слово "тюмен" значить "десять тисяч": баскак, який мав таке військо звався "тюмен". Князь Василь мав обов'язки баскака, йому було доручено десятитисячне військо. У Орді казали Василь Тюме́н, у Московитії — Ва-

силій Темний. Не "тьомний", а — "темний".

У нас був перед хрещенням України (Русі) обряд переходу юнака у стан косака (лицаря). Обряд (і про це я вже говорив) здійснювався постриженням, і був він деякий час і після хрещення. "Князь Михайл, бажаючи підбадьорити новгородців,... приїжджав до них на декілька днів, здійснив обряд врочистого постриження над юним Ростиславом і повернувся до Чернігова", (Карамзін, Том 3, стор. 164).

179. 1267 РІК. ПЕРШІ ЗАПОРОЖСЬКІ КОСАКИ НАТХНЕННІ ВОЛХВАМИ, не вважали себе християнами. Вони дивилися на попів, як на татарських донощиків. Вони, складаючи присяги, казали "Святій землі кланяюся, а не попові". Попи знаючи, що косаки мають чуби, як у царя Святослава Завойовника, звали їх поганцями. І рекли у церквах: "Прикладання проклятої бритви до бороди — вчинок чужий християнському звичаєві, ненависний Ісусові Христові". Щоб плекати звичай "люб-

лений Ісусом Христом", попи носили бороди, коси, пейси.

Кирило (Київський митрополит і всея Русі) привіз дари ханові Менгу Тамірові. І запевнив його, що рабів рідної церкви православної триматиме в побожній покорі, і молитиметься за здоров'я хана, його жінок і дітей. Щоб мати ярлики, попи у церквах закликали давати ханові данину, не шкодуючи і синів та дочок. Христос бо учив, що треба коритися панам не тільки добрим, а й злим, і рідна церква православна — дім Христовий карає тих православних, які бороняться від данини "лже-словієм", смиренні бо спасенні і вони унаслідують царство небесне.

180. "МОНГОЛИ ТВОРИЛИ прірву між духовенством і вірними, прірву, створену на матеріаль-

ному добробуті церкви й нужді народу", попи, що "повинні були стояти в обороні цих нещасних, яких убивали, або в яких дитину брали в ясир, не тільки що цього страшного лихоліття не переживали зі своєю паствою, але ще при Богослужбах й молилися й благословляли тих, які несправедливо й незаконно мучили її вірних, корилися й упідлювалися, щоб розбагатіти". (Г. Лужницький, стор. 112).

Історик-християнин, покликаючись на літописні документи, ясно пише, що попи (творці рідної церкви) молилися за катів народу і благословляли їх при Богослужбах, корилися катам народу й упідлювалися, щоб розбагатіти. Треба, щоб народ мав низьку національну мораль: тоді він називатиме ярликів попів учителями, а дім духовного рабства — рідною церквою. "Ярлики справді боронили церкву і давали їй змогу вільно жити і розвиватися", (Митрополит Іларіон (Огієнко). Тіштеся православні раби, що кати ваші дають вашій церкві "змогу вільно жити і розвиватися". Щоб утримати раба в рабстві, треба тим, які вчать раба покірно жити в рабстві, давати" змогу вільно жити і розвиватися".

"Татари не брали ніякого податку з духовних і монастирів, натомість жадали від духовенства, щоб воно при Богослуженнях молилося і благословило татарських ханів, їх жінок (хан мав по 20, 30 жінок, Л. С.) і все військо татарське, бо, як пише одна татарська грамота, що дійшла до наших часів, "духовні помагають нам своїми молитвами й дають нашому війську силу", (Г. Лужницький, стор. 635).

181. "МИ ЖАЛУЄМО ПОПІВ, ЩОБ ВОНИ СПРАВЕДЛИВИМ СЕРЦЕМ МОЛИЛИСЯ ЗА НАС", (Ярлик хана Менгу Теміра). У церквах попи речуть: "Хто проти хана, той проти рідної церкви, проти Христа". Якщо хрещення при-

несло Україні (Русі) таку віру, таку релігійну організацію, в якій немає Бога, немає національної моралі, немає зрідненості між попами і народом, значить хрещення — справа неморальна. Та, щоб неморальне вважалося моральним, треба людям прививати сліпу віру, віру без думання, і раб звати-ме школу рабства рідною церквою. І славитиме її, співаючи: "Мене дитиною водили в церкву рідною святу, любити Бога там навчили, їй я душу віддаю. Знайти в ній правду я бажаю, як в матері святій своїй, у ній я Бога прославляю, на сповнення своїх надій". Духовники такі пісні чуючи, тішаться, що побожні парохвіяни живуть щасливо в рабстві.

Чи могли б волхви (богумольці) рідної віри України (Русі) молитися за ханів? Ні. Чому? Волхви були по складу душі своєї поетами, співаками, лікарями, вони ставали волхвами за покликом душі і були внутрішнім поликом душі покликані вести і вчити народ. Вони були свого часу шевченками, франками, боянами. Вони за гроші нікому не молилися, нікому не служили, нікого не славили. Вони служили народові, кажучи: я в народі і народ в мені, усі ми внуки Дажбожі.

182. 1274 РІК. КИЇВ. МИТРОПОЛИТ КИРИЛО 3-й ВИДАЄ КНИГУ "ЦЕРКОВНІ НАСТАНОВИ". У 6-му розділі він накладає прокляття на "язичеські празники і народні пісні, щедрівки, колядки, бо вони поганські". Православні, які "Церковних Настанов" не виконуватимуть, будуть "отлучени от церквей Божіх". Народ у піснях висловлює прагнення мати духовну окремішність, мати щось своє, воістинно рідне, святе для душі й серця. І православ'є бачить у цьому небезпеку для себе: боїться проявів народної волі, видає "Церковні Настанови", погрожує прокляттями, народну творчість зве поганством, ображає душу, залякує пеклом і татарськими

канчуками. Наука залякування — наука гупої релігії, яка не прагне наснажувати життя красою розумних подвигів, відданості святим справам Вітчизни. Звірину можна залякувати, а людину треба виховувати, розвиваючи її розум і ошляхетнюючи її почуття.

Брат обороняючи сестру, яку татари везли в Орду, був татарамі ранений, під кручею землею присипаний. Мати, як голубка, крильми жалю припадає:

"Прилетіла зозуленька, та й
сказала ку-ку,
Подай синку, подай орле, хоч
правою руку.
"Ой, рад би я моя мати, обидві
подати:
Присипала сира земля — не можу
підняти".

Пісні язичеські (національні) відхиляють православних від православної церкви. Попи клянуть тих, які "держать ещо обичай треклятих язичників", ("Церковні Настанови", 6-й Указ).

Яку треба мати душу благородну, щоб терплячи наругу, гноблення, приниження, зберегти почуття жарту. І за ткацьким верстатом, на досвідках чи стрічах весняних, співати:

"Скільки в решеті води є, води є,
Скільки в парубків правди є,
правди є;
Скільки в цебрі води є, води є,
Скільки в дівчат правди є,
правди є".

Пісня оживляла душу народу і не давала їй зів'янути. Чарівні пісні може створити тільки народ чарівної душі.

183. 1278 РІК. ХАН МЕНГУ-ТЕМІР І КИЇВСЬКИЙ МИТРОПОЛИТ грек — Кирило посилають єпископа Теогноста з великими дарами до імператора Візантії Михайла 3-го Палеолога. Між імператором і ханом є умова спільної експлуатації християнської України (Русі).

(У 1276 році у Константинополі відбувалося засідання очолене

патріярхом Іоаном. На засіданні головною особою був прибулий з Орди єпископ Теогност. Він є тією людиною, при допомозі якої Візантія устійнює з ханом висоту данини, яка йде з України (Русі) до Візантії).

Хан Менгу-Темір іде "со князі рускімі (тобто московськими, Л. С.) за Днестр". Орда і Московитія грабують селища України (Русі), українських людей "смерті предаша". Хан Менгу-Темір, багачи, що його вірні спільники (московитяни) з хизацькою ненавистю грабують і вбивають українців, тішився і "почтів добре князей Московських і похвалів вельмі і одарів всех", і вони повернулися у Московитію "со мновою честію і з дари". І потім знову вони (татари і москвини) пішли грабувати Кавказькі племена, "людей без числа оружьем ізбиша". Грабіжницькі походи звеличували єреї православія грецької церкви, багатіючи і речучи у церквах: "Да поможе Господь Бог ханові Менгу-Темірові і князям московским".

Ніколи не вибачиться, "умретъ злою смертію". У ярлиці Менгу-Темір голосить (і це попи повідомили по церквах) в Україні (Русі), що той, хто ставитиметься неприхильно до рідної церкви православної, ворог ханський, і він "умретъ злою смертію".

184. 1283 РІК. Три роки тому (6-го грудня 1281 року) помер грек-митрополит Кирило, переслідувач українських народних пісень і обрядів. Візантія призначила Київським митрополитом Максима. Він їде до хана Менгу-Теміра, у Орді пирує, живе шість місяців. Він пишномовний і пишн одягнений.

(Святий отець Максим Ісповідник писав: "Бог для того став людиною, син Божий сином людським, щоб нас зробити богами й синами Божими". Щоб люди вірили, що ми, єреї-боги, треба богів наслідувати. Есхіл пише: "Півбоги завжди говорять не тільки

високим стилем, а й одяг у них пишний і багатий". Есхілові учні (єреї) одягаються і поводяться, як півбоги: блискучі митри, пишні физи, позолочені епітрахили осліплюють розум віруючим.

Єпископ Теогност від імени хана Менгу-Теміра відвіз імператорові Візантії Михайлові Палеологові дари. Повернувшись в Орду, сказав ханові, що баскак Ногай оголосив себе ханом: нападає на жителів Дунаю, грабить селища біля Константинополя.

Князь Дмитрій Московський, маючи своє військо і, отримавши військову допомогу від хана Менгу Теміра, вторгається у Новгород. Новгородец, який не віддавав добровільно свого маєтку, був убитий, або зв'язаний і вкинутий у Волхове. Вози з награбованими скарбами були поділені: частина поїхала у Царицин, частина — в Москву.

185. 1284 РІК. КИЇВСЬКИЙ МИТРОПОЛИТ МАКСИМ ПРИБУВ З ОРДИ ДО КИЄВА. Скликав єпископів і сказав їм, що ні Орда, ні Візантія, ні князі Московські не хочуть, щоб Україна (Русь) мала своїх князів і своє військо. Щоб Орда і Візантія поглиблювала своє володіння над Україною (Русь'ю), її людей треба тримати в дусі православія і вчити їх, що православія — рідна мати, яка ними опікується і пригортає так, як пригортає пташка крильми своїх пташенят.

Після Київського єпископського з'їзду митрополит Максим поїхав у Московитію. З Московитії він присилає єпископам України (Русі) розпорядження. А в 1288 році він знову прибуває до Києва — навантажує вози даниною і відправляє до Константинополя. І сказав монахам київським, що він переносить митрополію Русі з Києва в Московитію, де "закладає митрополичий престол Русі". "А Киев? Мать городов Русі, источник християнського ученія? А житіє святих Києво-Печерських угод-

дників? А Владімір равноапостольською жізню озаріл Киев?" Той монах, який в душі мав крихітку прив'язаності до Києва, так думав і мовчав. "Иди съ миромъ", — сказали монахи. Київський митрополит, покинувши Київ, пішов у Московитію. Не шкода, що він пішов — шкода, що він, живучи в Московитії, почне вести православному політику приєднання Києва до Москви.

186. 1290 РІК. "ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКІ КНЯЗІ ЗАЖАДАЛИ ОКРЕМОЇ ГАЛИЦЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ, впершу чергу князь Лев (1264 - 1301), син короля Данила. По довгих заходах візантійський патріярх погодився на створення галицької митрополії — уже по смерті князя Льва-грамотою цісаря Андроніка 2-го Палеолога й патріярха Атанасія 1303 року", (Г. Лужницький, стор. 134).

Хан Ногай вторгнүвся у Херсонес: поруйнував оборонні споруди, ограбив місто. Підкорив західню частину Криму. Ханчук Ахмат (син хана Теміра) очолює татарську залогу у Смоленську, його сини і доньки навчилися говорити по-смоленському. Ахматов (син Ахмата) став славним руським, віру православну маючи.

Біля Дніпрових Порогів косаки стріли караван, який віз з Києва дари патріярхові. "Не питаючи господарів, не беріть хліб з їхніх хат. Хрещені раби, потом заливаючись, працюють на єпископських маєтках. Їм за працю нічого не давши, ви хліб їхній везете у чужий край". Монахи, які проваджали караван, відповіли косакам: "Ви не віруєте у Христа!" "Грек не є Христом", сказали косаки.

Дорогі хутра, віск, золоті листи, борошно, сушену рибу та інші вартісніші харчі селяни перенесли на вози косацькі. Просо, шкүру не чіпали. "Монахи, їдьте до грека-батька свого (патріярха),

(Див. на стор.1342).

Фонд

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ

Рідної Української Національної Віри

(Фонд ОСІДУ Рідної Віри - Основа, яка допомагає втілювати в Українське життя Світогляд Рідної Української Національної Віри).

ЄДНІСТЬ І СИЛА НАРОДЖУЄТЬСЯ

Спільними зусиллями

РУНТАТО БОГОЛЮБ СВИРИДЕНКО-115, ОРЬ УЛИЦЬКИЙ-20, Г. КОМИШАН-20, А. ШКУРО -25, А. МЕРКАЛО-15, П. ГОРДІЄНКО-15, С. КИРИЧЕНКО-5, В. БУРІМ-15, КИЙ КОПЕРНИК -6, І.В. ХАРКІВ-25, І. СЕМЕНИЧ-10, І.ЗАБЛОЦЬКИЙ-2,, П. ВОСКОВІЙНИК-7,

І. ЛЕМІШКО-5, О. ДЕНИСЮК-10, П. МРИЧКА-75, П. КОВАЛЬ-15, Р. КУШНІРЧУК-10, І. КІНТЕР-20, П. ТУПИЦЬКИЙ-15, С. КИРИЧЕНКО-5, ОРЬ УЛИЦЬКИЙ -40, Б. УЛИЦЬКА -30, З. УЛИЦЬКА-6, РУНТАТО В. ГАЙДАЙЧУК-5, Ю. КУЛІЧЕНКО-5, М. ЛЮБИК -10, А. Ж.-11,

СВЯТОСЛАВ ГОМУЛА-50, А. АВРАМЕНКО-25, А. ДЗЮБА-5, Т. ЛИШИК -15, Т. СЕЛІГОР-7, Б. ХАБЛЕНКО-5, Д. СЕРДЮК-13, К. ТИМОШЕНКО-4, М. ЛОЗИНСЬКИЙ-7, М. ВЕРБОВЕЦЬКИЙ-25, ГУЦУЛИК М.2, В. ОЛІЙНИК-6.

РУНТАТО МИРОСЛАВЛОЗОВИЙ-48, (продовж. буде).

ЩИРА РОЗПОВІДЬ

Дорогі Побратими і Посестри!

На Оріяні 18 серпня ц. року мені доручено обов'язки Скарбника Фонду Головного Столу ОСІДУ РунВіри. Узв'язку з цим оголошую, так би сказати, моє скабниче "кредо":

1. Я так, як і попередній Скарбник Л. Топчан, працюю з Посвяти. Без жодної платні. Просто тому, що Учитель сказав: "Немає кому. Не відмовляйтеся: коли не буде людей готових труд дарити для поширення РунВіри, не буде в Українців РунВіри".

2. Я виготовлятиму щомісяця Місячний Звіт, де задокументовуватиметься: Хто (Прізвище), Скільки і на

Яку Ціль прислав Пожертву. Кожному Жертводавцеві посилаю Поквитування, на якому стоятимуть наші "текст екземпшен нумери" видані урядами США і Канади для "Юкреїнієн Нейтів Фійт Чурч (РунВіра)". Поквитування використовуйте, виповняючи річні податкові папери.

3. Кажуть, що немає на світі такого білого костюма, якого не можна б було обкидати болотом. Знаходиться "чесні людиці", які, щоб здеморалізувати Рідновірів, ширитимуть очернення, що, мовляв, "ніхто не знає скільки зібрано і нащо витрачено. Всю справу провадиться, як приватне підприємство".

Ні урядові чинники Канади, ні достойні Рідновіри на такі очернення не звертають уваги, але на людей легковірних всяке очернення діє деморалізуюче.

Заявляю, що банкові конта Ради Головного Столу ОСІДУ РунВіри /Юкреїнієн Нейтів Фійт (РунВіра) інк., США, Канада/ контрольовані Учителем Левом Силенком, урядовими чинниками Канади і США, Ревізійною Радою ОСІДУ РунВіри, яка складається з 5-ти осіб. Той, хто немає довір'я до цих Контролерів, той хай пожертв на розвиток Рідної Української Національної Віри не посилає. Тут маю на увазі тих "чесних людиц", які, буває, пришлють пару доларів, а потім стрічним на вулицях людям говорять: "Та ось послав для РунВіри пожертву, та й переживаю, чи по-чесному мої гроші призначаються!" Добре, щоб такий переживаючий бідолоха не мучив переживаннями ні сам себе, ні достойних працівників на полі РунВіри.

4. Щороку влітку на Оріяні перед Ревізійною Радою ОСІДУ РунВіри даватиму річний Звіт Фонду Головного Столу ОСІДУ РунВіри, документуючи всі Поквитування, Рахунки, Банкові звіти. Хочу ретельною працею бути корисним для РунВіри.

5. Скарбник Канцелярії Головного Столу ОСІДУ РунВіри (Сосаєті оф Юкреїнієн Нейтів Фійт (РунВіра) - Святослав В. Пилипенко) С. Клер, щороку посилає наш Загальний Звіт для уряду Канади, виконуючи ті Закони, яким уряд Канади упривілейовує всі релігії існуючі в Канаді.

З вірою в Дажбога, з вірою в науку Учителя Лева Силенка та з побратимською любов'ю до всіх Вас!

Святослав В. Пилипенко, Скарбник Фонду Головного Столу ОСІДУ РунВіри.

Тепер Пожертви на Фонд ОСІДУ РунВіри посилаються, виписуючи чеки чи моні-ордери на ім'я **Runvira, Account No: 4900367**

і посилаючи на адресу: **Runvira ,**

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

10-го Червня (10.979 року Дажбожого) Станицею "Киеград", (Бриджпорт, Каннектікат) відбулося відзначення 25-літнього Подружнього Життя Рунтат Б.Свириденка і Рунмами Світання, Син Ярослав з кравцем (короваєм), а донька Лада з двома чарми вина привітали Маму і Тата.

Син сказав, що він, Ярослав і Лада, дякують Родичам, що виховали їх в Рідній Українській Національній Вірі, привили велику любов до України-Русі. І син і донька склали Обіт, що всюди і завжди будуть ділити смутки і радощі Родичів. І буде для них, дітей, великою приємністю привітати Маму і Тата з 50-літтям Подружнього Жи-

ття. Ярослав закінчив Вітання словами: "З вірою в Дажбога, з вірою в науку Учителя Лева Силенка, з великою любов'ю до Вас, Мамо і Тато, Ваш син Ярослав і Ваша донька Лада".

Родичі (Тато Боголюб і Мама Світання) прийняли Обіт від дітей своїх у присутності численного Племені Свириденків-Черепак. Плем'я, як бачимо, велике. Зріднене і дружнє. Бабуці, діди, внуки, брати, сестри, зяті, невістки, тітки. І сталося так, що всі з Роду Українського.

У спеціальній залі (після Благословення Ювілянтів), зійшлося біля 150 гостей. І було багато й Українців католицької і грецько-православної релігії. І перед обідом всі встали, і була врочисто сказана молитва: "Дажбоже. Ти Святий Дух Народу мого".

Після обіду була Забава. Українські мелодії грала українська оркестра. З деклямаціями виступали діти: Олег і Лада Рослицькі, які всіх зачарували подивугідною здібністю. Велике вражіння

створив виступ Студентського танцювального гуртка-біля 12 осіб студентів виконували українські народні танці.

Ювілянти отримали дари і вітання від Приятелів з Канади і США. І прислали на Видавничий Фонд "Самобутньої України" 100,00 доларів.

(Присутній).

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Приємно буде, коли всі Побратими і Посестри, відзначаючи свої Родинні Свята, сповіщатимуть про цю подію наш Часопис, присилаючи дописи і неокольорові фотографії. Часопис іде в різні країни Вільного Світу, і в Українців РУНВіри є бажання знати, як проходять Наші дубні і свята.

ЧИТАЙТЕ,

РОЗПОВСЮДЖУЙТЕ

"САМОБУТНЮ УКРАЇНУ"

ВІСНИК

Український православний часопис, оснований 1924 року.

9. St. John's Ave., Winnipeg, Man. R2W 1G8.

Інформативна агенція Асошіейтед Пресс 25 вересня 1978 р. повідомила з Атен, столиці Греції, що деякі церковні пресові періодики й групи православних греків у цій країні почали домагатися, щоб Ватикан зревідував католицького церковного календаря й знову вписав у число святих Юрія (який є покровителем, тобто „патроном“, грецької армії), Миколая (який є покровителем грецьких моряків) і Варвари, яка є покровителькою грецької артилерії.

Ватикан 1969 р. видав церковного календаря, в якому вже не фігурували імена 40 святих, а між ними й Свв. Юрія, Миколая та Варвари.

Греки при допомозі своєї грецької ортодоксії, хитро огречували розум і душу Українського народу. Вони впровадили в Україні - Русі культ грецького ідола Георга (Юрія). Юрій - мітологічна особистість, тобто в дійсності такої людини ніколи не було. Юрій-ідол створений уявою грецьких архиєреїв (старших жерців) для мобілізації військового настрою між греками.

Папа Римських викинув зі списку християнських святих таких ідолів, як Юрій, Варвара, Миколай. Українці звиклі до духовного рабства, ніби піднімають з католицького смітника милі їм святощі і перед ними ставлять на коліна, і в цей же час у церквах славлять като-

Голова Проводу ОУН д. Я. Стецько дарує образ св. Юрія Переможця д. В. Морозові (США).

лицького папу, як "святішого отця". О, темпора! О, морес! (О, часи, о мораль).

Валентин Мороз часто в промовах каже, що він зве-личує етику володаря Святослава. З літописів знаємо, що в основі етики (моралі) Святослава були слова: Не пок-

Епископ Ізидор Борецький, як пише кат. "Наша Мета" за 4-го березня, 72 р., проголосив, що Й. Сліпий - "Первоєрарх тернів у першу чергу за вірність Ватиканові." А не за вірність Україні.

Кардинал Й. Сліпий, як писав кат. журнал "Світло", 100.000 рублів відвіз був до Москви, як дар "для інвалідів вітчизняної війни". А в цей же час у Карпатах священні війни УПА лежали ранені; не мали грошей, щоб купити полотна-рани перев'язати.

Так, як секретар Щербицький є слугою Кремля, так кардинал Сліпий є слугою Ватикану. Слуги чужих сил ніколи не були достойними творцями державного життя народу.

Журнал "Лис Микита" подав (справа)

"THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210
З ЕПІГРАМ Квітень 1979

Сирітський Великдень (Під Т. Шевченка)

„А я в Папи обідала. —
УКЦерква сказала...”

Наш ворог ч. I

Ворог лютий, ворог сильний
Дим кадильний...

Папай

ці малюнки. Для сиротини пообідати у
попа чи пана- щастя велике. УКЦерква
у папи обідала, під тилом Ватикану при-
гніздившись, як тут на малюнку бачимо.
Справді-яке жадливе оте духовне
рабство!

лоняюся ромейським і латинським божествам!
Не зраджую віри Русі! Святослав є Священ-
ним Символом Незалежної Духовости України-
Русі, Величчю Лицарської Етики.

І Великодушний Учитель Лев Силенко ска-
зав, що було б благородніше і справедливіше,
коли б Голова Проводу ОУН Я. Стецько пода-
рував В. Морозові світлий образ лицаря-волода-
ря Святослава. Він в 972 році спинив биття сво-
го серця-поляг у бою з вторжниками- печеніга-
ми, яких імператор Візантії Цимисхій намовив
із засідки напасти на Святослава. Серце Свя-
тослава перестало битися на 33 році його жи-
ття.

У 1972 році Українці, які визнають науку Учи-
теля Лева Силенка, як Перші Українці за 1000
літ, особливо вчисто відзначили пам'ять про
Лицаря Володаря Святослава. А ті Українці, які
поклоняються чужоземним божествам, не від-
значають святами свяченне життя Святослава.

ОРІЯНА, Спрінг Глен, Нью-Йорк.

Цього літа на Оріяні вперше була організована Літня Школа для Молоді. Викладалася історія України-Русі, головні основи Рідної Української Національної Віри. Обмірковувалися з молоддю різні питання Життя.

Виявилось, що методи навчання, які утверджені в "Мага Вірі" (у 2-му Дні Мислення: Діти і Родичі) особливо успішні. Усі присутні Студенти брали жваву участь в обговоренні того чи іншого

Та є й зручності: є невелике тепле чисте озеро поруч, всі могли купатися, обливає Оріяну гірська річка, де студенти брали участь у риболовстві, спіймали сім рибин, і одна була більше, як один фут велика. І визначили, що ця риба вважається найкращою в США.

Наступного літа Літня Школа матиме вже вищий рівень, і буде краще організована, демонструватимуться наукові фільми, показуватимуться фотосвітлини з Мізинської-Трипільської культури,

го питання. Настрій був натхненний, бадьорий, веселий.

І від тепер будуть щороку відбуватися Літні Школи для Молоді, яка навчається в гайскулках і університетах США і Канади. Покищо на Оріяні немає "комфорту": але молодь зустріла "безкомфортність" жартами, здоровою душевною радістю.

~~~~~
(На стор.1338)

не оглядаючись", — сказав косацький атіман Сила.

Київський митрополит Максим, живучи у Московитії, дає наказ Києву, Чернігові, Турові, Переяславові, Любечу, щоб вони данину прислали у град Володимир (на Клязьмі), де тепер знаходиться престол митрополита всея Русі. Звідси по Волзі данина йти-ме в Константинополь.

Той монах, який в душі мав крихітку прив'язаності до Києва, так думав і мовчав. "Иди съ миромъ", — сказали монахи. Київський митрополит, покинувши Київ, пішов у оМосковитію. Не шкода, що він пішов — шкода, що він, живучи в Московитії, певне вести православному політику приєднання Києва до Москви.

(Продовж буде).

Лев Силенко, "Мага Віра".

епохи Скітської (Української) імперії. У всіх студентів, які були цього літа, є велике бажання прибути й наступного літа, запросивши і своїх приятелів. ***

... Відбувся на Оріяні і турнір шахматистів, в якому вели перед юні шахматисти Ярослав Улицький, Тарас Лозовий, Володимир Улицький, Мирослав Лозовий, Марко Темченко. Є домовлення, що наступного літа має на Оріяні відбутися справжній "шахматний бій". Переможець буде відзначений.

Земля рухається навколо Сонця із швидкістю 29,76 кілометра на секунду. Зі свого боку, наше світло разом з усіма своїми планетами обертається навколо центра Галактики із швидкістю близько 250 кілометрів на секунду. А з якою швидкістю рухається наша Галактика?

Обчислили її за допомогою надчутливого мікрохвильового приймача, змонтованого на літаку. Спочатку виміряли швидкість Землі щодо фонового космічного випромінювання (воно зветься також реліктовим). Інтенсивність його майже постійна в усіх напрямках, вона збільшується тільки в напрямку сузір'я Лева і зменшується у протилежному. Це пояснюється тим, що Земля, а отже і наша Галактика, рухаються в напрямку до цього сузір'я. Виконавши відповідні розрахунки, вчені встановили, що швидкість такого руху — 580 кілометрів на секунду.

**Шерстистий
носоріг...
під Києвом**

У Бучанському кар'єрі, що під Києвом, на глибині 13 метрів виявлено череп дивовижної тварини. Палеозоологи визначили: це повний череп шерстистого носорога, який жив на цій території 10—12 тисяч років тому. Від представників цього ж роду, які нині живуть на просторах Південної Азії і Африки, він відрізняється густою світло-бурою шерстю — наслідок впливу умов помірного поясу Північної півкулі.

\$500.000

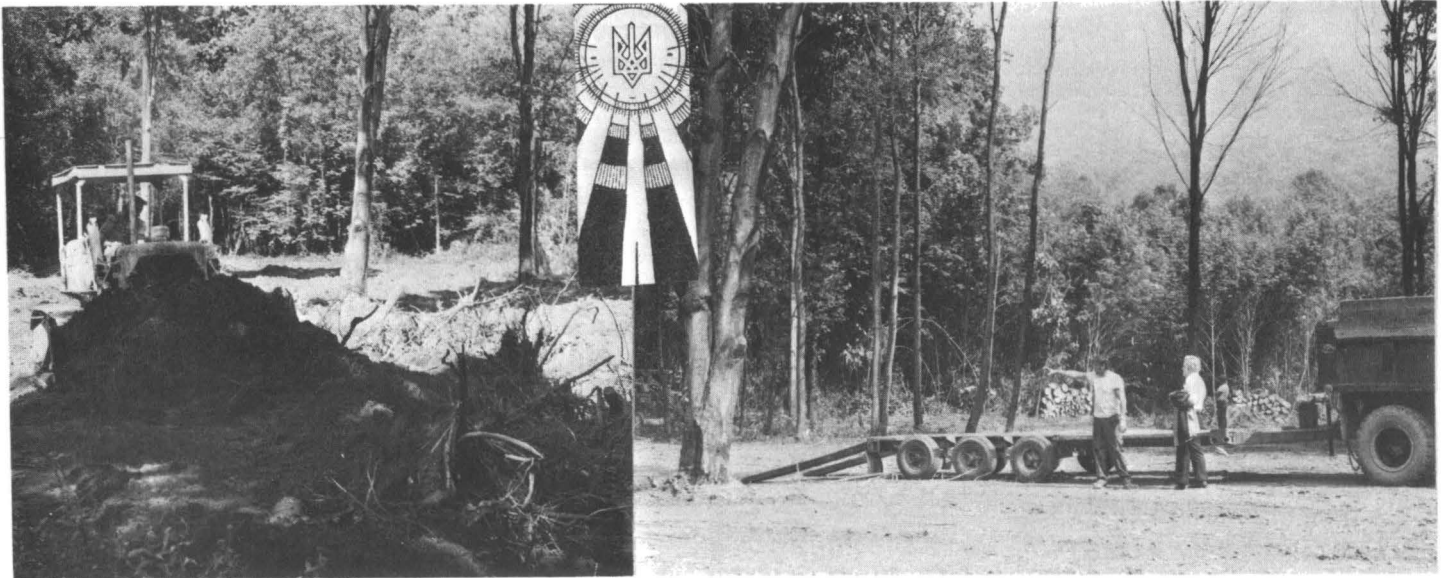
"Встане Україна, світ Правди засвітить!", Пророкував Тарас Шевченко. Гноблений народждав приходу Пророка Лева Силенка. Хіба це не Священне Всеукраїнське Чудотворіння!? Підготовка до будови Святині Матері України на Оріяні почалася!

"А чули, що між українцями появився український Христос? Віри чисто української в Єдиного Бога навчає з веління Всевишнього Бога?" "Український Христос заходився з Божою допомогою будувати Святиню Матері України так, як колись Соломон будував Святиню Ізраєлеву". "Це ти Лева Силенка маєш на увазі, Христоса Дажбожого? Христос (Помазаник) Дажбожий Він чи ні, але щось в Ньому є: це ж перший в світі Він заходився ставити Святиню для Матері України. Чи збере мільйон доларів?"

СВЯТИНЯ МАТЕРІ УКРАЇНИ

Свідомий Учитель і Найвеличніші Його Побратими, що йде Всеукраїнська Епохальна Сила - Сила Державно - творчої Української Духовости, яка започаткує новий хід історії України - Русі. І впливатиме на хід мислення і почування народів сьогодні поневолених кривавою тюрмою народів-СССР (Союзом Сатрапії Саветських Рабoвласників).

"Добре, щоб на будову Святині Матері України склали пожертви У. Н. Союз, наші кредитівки, священники та єпископи. І щоб патріарх Сліпий хоч пару тисяч прислав. І тоді кир Максим Германюк і митрополит Мстислав пришлуть. Адже всіх їх народила також Мати Україна". Валентин Мороз в Нью Йорку сказав, що "Рунвісти

У справі будови Святині Матері України і Свяорпи (Святині Оріянської Пам'яті; Свяорпою ми називаємо кладовище на Оріяні), у справі Музею Праісторичної України, Літньої Школи Молоді, Відпочинкової Оселі, почнемо давати детальніші інформації у наступний Числах "Самобутньої України". Тепер міркуємо: коли 500 активних Рунвістів складе дар по 1000 доларів, то без великих труднощів буде на Розбудову Оріяни (Української Священної Мекки) зібрано 500.000 доларів.

У Нью-Йорку, Чикаго, Філадельфії можна біля параквій почути такі розмови: "Кажуть, що патріарх Сліпий має на своєму конті патріаршому два мільйони доларів, але ці гроші є під контролею фінансової курії Ватикану". "То чому нарікаєш, що так є: всі укр. катол. церкви є власністю Ватикану, а не українців-парахвіян. І це справедливо! Ватикан же силою від українців і цента не взяв, добровільно українці складають пожертви Ватиканові".

ОРІЯНА, Спрінг Глен, Нью Йорк.

Працюють "бульдозери", викорчовуються дерева, прокладаються дороги, приготівляється місце, де стоятиме перша в світі (вперше за 1000 літ!) бо-жественна Святиня Матері України, осяяна священним знаменом Дажбожим (великим золотим тризубом).

мають право бути!", "Рунвістів ще мало". А хіба сьогодні в Україні дисидентів багато? Спорудження Святині Матері України на вільній землі Вашингтона - урочистість Слави і Чести Української Людини, всесвітнє втвердження Української віри в Єдиного і Всюдисущого Господа Дажбога.

Що таке РУНВіра (Рідна Українська Національ - на Віра) проявлена в Науці Учителя Лева Силенка? Які в рідновірів обряди? Яке в них розуміння Єдиного Бога? Які в них погляди на рідну історію правду, мораль, мудрість? І які в них Святощі, молитви, обряди, закони, заповіді, світорозуміння? Таких і подібних питань у Вас багато. На всі ці питання матимете відповіді, отримавши від нас такі книжки:

1. Мудрість Української Правди. -- вичерпано
2. Що повинен Знати Українець? -- вичерпано
3. "Мага Врата" (Лев Силенко).
4. Закони Правильного Життя. -- вичерпано
5. Перевтілення.
6. Створення Нового "Я" (Лев Силенко).
7. Діти і Родичі.
8. Світ і Його Таїни.
9. Совість Історичної Науки. -- вичерпано
10. Чужі і Рідні Імена. Де ти, наша знать?
11. Діаманти з Храму Світової Історії. (Заратустра, Бог і Біблія, Будда, Бог і Євангелії).
12. Так Говорить Учитель Лев Силенко (про Біблію).
13. "Сотворення Світу" (Книга Івана Франка).
14. Закони Життя - Рідна Віра.

3 ЛИСТІВ ДО ВИДАВНИЦТВА:

"Прошу прислати 14 книжок, назви яких перелічені в "Самобутній Україні". Знаю, що папір, фарба, друк, праця, асекурована поштова пересилка тепер дорого коштують. Отож, прошу прийняти мій внесок 20 доларів на Розбудову Вашого Видавництва. Жду посилки з книгами." (3 листів)

RUNVIRA

САМОБУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina“.

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

ORIANA, P.O. BOX 147, SPRING GLEN, N.Y., 12483, USA.

Society of the Ukrainian Native Faith

LEV SYLENKO,

Founder and Spiritual Leader

Читає пише:

"Посилаю пожертву (п'ять доларів), цілий рік шлю мені Ваш цінний Часопис. Читаю сам і даю читати сусідам."

Часопис посилаємо кожному, хто повідомляє, що хоче бути нашим Читачем, і широ дякуємо за пожертви.

Наша Адреса:

"SAMOBUTNIA UKRAINA",

P.O. BOX 3592, STN. "C",
HAMILTON, ONT., CANADA L8N 7M9

Адреси наших представництв:

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5

Runvira, 116 St. Marks Pl.,
New York, N.Y., 10009, USA.

P.O. Box 651, Edmonton,
Alta., T5J 2K8, Canada.

124 W. Granada St., Phoenix,
Arizona, 85003, USA

P.O. Box 49585, Barrington Stn.,
Los Angeles, CA., 90049, USA

1234 N. Kedzie Ave.,
Chicago, Ill. 60651, USA

P.O. Box 4365, St. E.,
Ottawa, Ont., K1S 5B4, Canada

1911-10 Ave. S., Minneapolis,
Minn., 55404, USA

Box 745, P.O. Fonthill, Ont.
L0S 1E0, Canada

15338 Lamb St., Fort Lupton,
Colorado, 80621, USA

40 Highfield Rd., Bolton, Lancs
BL1 - 6EL, Great Britain

P.O. Box 111, Manuka, A.C.T.,
Canberra, 2603, Australia.

P.O. Box 363, Stn. "B",
Toronto, Ont., M5T 2W2, Canada

P.O. Box 141, Sunnybank,
Brisbane, QLD., Australia, 4109

Дорогі Читачі!

Просимо повідомляти нас, коли те чи інше число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли Вам прислати повторно, дякуватимемо за співпрацю!

